

ler ikke", siger han, "er det afgjørende for mig, saaledes som det ærede Medlem for Kjøensfilde vilde fremstille Sagen, om der findes et tilstrækkeligt Antal dygtige Ansøgere." Jeg har ikke sagt Noget, som berettiger til at gjengive mine Ord paa en saa usiagtig Maade. — Jeg har dernæst sagt, at dersom den høitærede Minister vil gaae den Vej, som jeg finder er den rette, i Tarifreformisagen, vil han komme til en stor Reduction af Soldvæsenets Personale. Dette retter det ærede Medlem for Kjøensfilde til, at "det ærede Medlem for Kjøensfilde gjorde sig Illusioner, naar han antog det muligt at gjøre slige Indskrænkninger efter en større Maalestok." Jeg skulde dog troe, at der er adskillige Ting, som tale for, at en Reduction af Soldvæsenet for en Deel maa kunne finde Sted, naar der finder en stor Reduction Sted i Tarifen, og at man kommer til at tænke paa dette, er dog ikke saa forunderligt, naar vi see hen til, at vor Soldopkrævning omtrent koster 11½ pSt. af det hele Beløb, saaledes at hver Rigsdaler, de ærede Herrer udgive i Soldpenge, er belemt med 11½ p Dpkrævning. Det træffer sig saaledes, at Forholdet i Norge omtrent er ligesom her, men der har man ikke fuldt 8 Millioner Rigsdaler i Sold, og der er Dpkrævningen omtrent 10½ pSt., altsaa ikke saa lidt under vor. Hvorledes skulle vi finde ud, om der lader sig Noget godtgjøre, som opretholder min Paastand? Der gives kun et eneste Land, hvor man har prøvet en saadan alvorlig Forandring, at man kan komme til at see, om min Paastand er rigtig eller ikke, og dersom det ærede Medlem for Kjøensfilde vil tage for sig de forskjellige Tabeller, man har om Soldintraderne og Oppebørslerne i England, vil han finde, at Reductionen i Omkostningerne Skridt for Skridt eller dog næsten bestandig følger Reductionerne i Tarifen. Vi begynde i Marene Nogle og Tredive med at see opført 10—11 pSt., men efterhaanden, som man hævede Solden paa en Række Artiller, saldt Oppebørselsomkostningerne; de saldt saaledes ned til 6, derpaa til 5 pSt., i 1858 vare de 3½ pSt., i 1860, da der ogsaa fandt en meget betydelig

Nedsættelse Sted i Soldtarifen, vare de 3½ pSt., og i 1863 vare de under 3 pSt. Dette vilde imidlertid ikke bevise meget, hvis ikke Soldintraderne saa nær som muligt bestandigt havde holdt sig til det samme Beløb; thi det er det Mærkelige ved disse Soldreductioner, at jo mere de blive anvendte, og jo mere Tarifen nedsættes, desto bedre staaer Statskassen sig. Hvis De Herrer vilde gennemgaae Listen, ville De finde, at Soldindtægterne næsten ere usforandrede indtil det sidste Aar, for hvilket jeg her har Regnskaberne, nemlig 1868; men at de ere gaaede ned, skyldes en Nedsættelse i Theetolden af 24 St. pr. Pund, nemlig fra 3 Mk. til 24 St., og Forfjellen vil meget snart rette sig igjen ved den større Consumption. Dette er virkelig en alvorlig Gjensstand, som jeg var fuldt berettiget til at nævne, idet der nemlig er Spørgsmaal om, hvorvidt man skal vedblive med den samme Tarif og de samme overordentlig store Oppebørselsomkostninger, eller om vi skulle gaae den Vej, om hvilken vi nu vide, at det er den, der fører til det bedste Maal og er bedst for hele Befolkningens Belfærd. Vælg vi denne Vej, tvivler jeg heller ikke om, at vi ville komme til at reducere vort Soldpersonale og Omkostningerne ved Dpkrævningen af Solden, saaledes som af mig blev antydet. Jeg skal ikke driste mig til at komme med Opgivelse om Lønningerne i andre Lande. Det er ikke let at give saadanne nøiagtigt, da der i Reglen er Et eller Andet ved disse Forhold, som vi ikke kunne bedømme; der kan saaledes f. Ex. være, hvad der er i Helsingors Distriet, som jeg før omtalte, ikke saa Friholtger og Huusleiehjælp for Soldpersonalet, hvortil man slet ikke lægger Mærke, naar der blot tales om Lønningen. Saa meget kan jeg imidlertid sige, at vi staae høiere med vore Lønninger til Soldvæsenet end de allerfleste Lande, saasom Belgien, Frankrig, ja, jeg tør ogsaa sige Norge, skjøndt jeg mangler de nødvendige Data, som kunde berettige mig til at sige det bestemt med Hensyn til dette Land. Vi begynde med en reskærdig mindre Gage, og vi lade denne stige, efterhaanden som Tjenesteaarene tage til. Lad mig imidlertid her gjøre den Bemærkning, at det synes, som om vi